

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010327
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010327.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v konaní o návrhu odsúdeného U. M., nar. XX.XX.XXXX v K. Ú., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.05.2022 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 29.03.2022, sp. zn. 2PP/33/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného U. M., nar. XX.XX.XXXX v K. Ú., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že („citácia“)

Podľa § 66 odsek 1 písm. b/ a odsek 2 Trestného zákona návrh odsúdeného U. M., nar. XX.XX.XXXX, hlásený trvalý pobyt obec O. X. O.C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 15.02.2022 na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 1T/60/2014 - 730 z 22. marca 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 4To/34/2018 - 775 z 21. júna 2018 vo výmere štyri roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietla.

Okresný súd napadnuté rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 45-47 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku dňa 20.12.2020 a čiastočne splnil i druhú materiálnu podmienku, pretože rešpektuje a plní pokyny príslušníkov, nevyvoláva konflikty, bol 1-krát disciplinárne odmenený. U odsúdeného nebola splnená druhá materiálna podmienka, keď nie je možné od neho očakávať, že povedie riadny život s poukazom na jeho bohatú trestnú minulosť, kedy sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti a na menej priaznivú resocializačnú prognózu. Odsúdenému boli opakovane ukladané aj menej invazívne tresty, než trest odňatia slobody, pričom odsúdený v prípade posledného podmiennečného odsúdenia sa v skúšobnej dobe neosvedčil. K náprave odsúdeného nevedol ani vykonaný trest odňatia slobody na území Českej republiky. S prihliadnutím aj na povahu spáchaného trestného činu, keď odsúdený úplne zanedbal svoje rodičovské povinnosti a jeho v čase spáchania skutku 5 maloletých detí vynechalo neospravedlnene extrémne vysoký počet vyučovacích hodín, dve maloleté deti sa dopustili trestnej činnosti a spolu s jeho manželkou nechali sedem maloletých detí v uzamknutom rodinnom dome bez dostatočného množstva jedla, finančných prostriedkov, elektriny, vody, kúrenia a odišli do Českej republiky na minimálne šesť dní.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť odsúdený U. M. (č.l.43 spisu).

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trnave prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l.43 spisu).

Do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu odsúdený zhlásenú sťažnosť písomne neodôvodnil.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade včas podanej sťažnosti preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktorého vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil, že

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, uložený mu Okresným súdom Nitra zo dňa 22.06.2018, sp. zn. 1T/60/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra zo dňa 21.06.2018 sp. zn. 4To/34/2018, pre zločin opustenia dieťaťa podľa § 206 odsek 2 Trestného zákona, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov.

- trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo 14.06.2012 sp. zn. 1T/120/2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 23.11.2016 sp. zn. 2T/120/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.03.2017 sp. zn. 5Tos/19/2017 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 10 mesiacov vykonal dňa 20.09.2018

- odsúdený lehotu na podanie žiadosti podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona splnil dňa 20.12.2020, predpokladaný koniec trestu má 20.09.2022

Z hodnotenia riaditeľa UVTOS Hrnčiarovce nad Parnou sťažnostný súd zistil, že :

- odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom vykonával trest do 25.01.2022, správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, zaznamenali sa negatívne poznatky o spaní v nepovolenom čase, nedodržiavaní zásad slušného správania a ustrojenosti, z radov odsúdených nezastával žiadnu funkciu, jeho pracovná morálka na pracovisku bola na slabšej úrovni, pracovné výkony boli podpriemerné a z organizačných dôvodov bol z pracoviska vyradený
- do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou bol premiestnený dňa 21.01.2022, jeho správanie je na požadovanej úrovni, bez negatívnych poznatkov, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol, nie je pracovne zaradený, so svojimi deťmi udržiava kontakt,
- stanovené ciele programu zaobchádzania odsúdený plní čiastočne,
- resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti,
- odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča sa ho podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Podľa § 66 odsek I Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po podaní návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval v zmysle Trestného poriadku, keď určil termín verejného

zasadnutia na 29.03.2022, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody a vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné na objektívne a zákonné rozhodnutie o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

V odôvodnení svojho uznesenia okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Odsúdený spĺňa formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie v zmysle § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona, keď vykonal potrebnú časť uloženého trestu.

Podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený nesplnil prvú materiálnu podmienku, pretože počas výkonu trestu odňatia slobody svojim správaním nepreukázal dostatočnú snahu po polepšení sa, keď počas výkonu trestu nedosiahol ani jednu disciplinárnu odmenu, ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne, pracovne zaradený nie je a odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie.

Materiálnu podmienku možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona je potrebné v prípade uvedeného v bode 1/ skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017).

U odsúdeného nie je splnená ani druhá materiálna podmienka, pretože vzhľadom na jeho trestnú minulosť, keď v registri trestov má 12 záznamov, skutočnosť, že mu už bola v minulosti daná možnosť preukázať snahu vedenia riadneho života bez páchania trestnej činnosti a to podmiennečnými odsúdeniami, túto možnosť nevyužil dopustil sa opätovne ďalšej trestnej činnosti, ako aj s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, resocializačnú prognózu ktorá je u odsúdeného menej priaznivá vzhľadom na stredné riziko recidívy, krajský súd mal pochybnosti o tom, či je možné od odsúdeného očakávať vedenie riadneho života aj v budúcnosti.

Krajský súd prihliadol aj na ustanovenie § 66 odsek 2 Trestného poriadku na povahu spáchanej trestnej činnosti pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody (a to zločin opustenia dieťaťa), ako aj odpis registra trestov a na sklony odsúdeného páchať trestnú činnosť, kedy vo vzťahu o jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život.

Krajský súd poznamenáva, že každý si v živote zaslúži dostať šancu na nápravu chýb, ktorých sa dopustil, na preukázanie, že jeho zlyhanie bolo ojedinelé a že sa už nebude opakovať. Odsúdený však túto šancu nevyužil a to napriek tomu, že súdy boli voči jeho osobe priaznivo naklonené, keď mu boli uložené podmiennečné tresty odňatia slobody. Z prehľadu registra trestov odsúdeného možno vyvodiť, že jeho sklony porušovaniu zákona a páchanie trestnej činnosti prevažujú nad ním prezentovanou ochotou viesť riadny život. Tento záver odôvodňuje resocializačná prognóza odsúdeného, ktorá je menej priaznivá a to vzhľadom na stredné riziko recidívy.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Z vyššie uvedených dôvodov aj krajský súd má za to, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.